

er derfor en tryk Plads, og et i alle Retninger fortræffeligt Sted at lægge en Mole paa, og jeg har ogsaa ubetinget Sympati for en saadan Foranstaltning. Molen ved Klitmøller, der var bragt i Forslag, men er taget tilbage, har jeg derimod ikke større Sympati for end for den ved Vorupør, fordi den ogsaa ligger saaledes, at den ingen Gavn kan gøre under stormende Vejr af visse Vindretninger.

Om Høfdebygningen vil jeg blot sige, at den efter min Opfattelse er nødvendig. Enten maa man beslutte sig, til at fuldføre Forsøget paa at sikre Thyborøn Kanal, eller ogsaa maa man slaa ind paa noget helt andet, nemlig en Dæmning over Odde-sund med Sluser osv., og saa give alt Land Vesten for Gud i Vold. Derved vil man jo imidlertid forandre Fiskeriforholdene og de klimatiske Forhold i Limfjorden, men at gøre den Slags store Spring overlader jeg til andre, der ere dristige nok dertil.

I Forbindelse med de i dette Lovforslag omhandlede Spørgsmaal har der været omtalt forskellige fremtidige Foranstaltninger, saaledes en Havn ved Røgensodde. Man har ganske vist sagt, at Vandet der er ganske stille, og at der derfor ikke behøves nogen Havn, men man kan jo dog ikke undvære Bolværk, og hvad der ellers behøves til Fiskenes Udskibning, og deri bestaar jo netop Havneanlægget. Jeg foretrækker dog fremfor alle de andre Foranstaltninger dem, som ogsaa den sidste ærede Talen fremhævede, nemlig Anskaffelsen af en Dampner til Naar den bliver ført lige saa dygtigt som „Vestkysten“, vil den yde Fiskerne Hjælp i en ganske anderledes stor Udstrækning, end der kan ske ved nogen Mole. Derfor anbefaler jeg paa det varmeste hurtigst mulig at anskaffe en saadan Dampner.

Tolderlund: Det Indtryk, jeg fik paa min Rejse langs Vestkysten, dels gennem de oplysende Foredrag, der blev holdt af sagkyndige, og dels ved de Ønsker, der fremkom fra Befolkningens Side, var, at der stilledes saa mange Opgaver, at det af finansielle Hensyn vilde være umuligt i sin Helhed at løse dem, selv om man maatte anse Størstedelen af dem for særdeles hensigtsmæssige. Derfor har jeg maattet tage under Overvejelse, hvad der for mig stod som det mest paatrængende, og hvad der var Udsigt til at gennemføre med de Midler, som mulig kunne skaffes til Veje, uden at det for øvrigt kan vides, paa hvilken Maade. Jeg kunde altsaa se,

at man maatte begrænse sig, og jeg maatte da i første Linie sætte Molerne og Høfderne og Skagens Havn i anden Linie. Dette sidste, navnlig fordi man dog i Øjeblikket for Kutterfiskeriet har Tilflugtshavn i Esbjerg, Thyborøn og Frederikshavn. Med Hensyn til Molerne var det min oprindelige Tanke, at man af finansielle Hensyn maatte blive staaende ved en enkelt Læmole, og da mente jeg, at Pladsen for den maatte blive ved Klitmøller; idet denne Mole kunde lægges i Nordnordvest og derved give Kystfiskerne en Læhavn, naar det var umuligt at anløbe Thyborøn under de stærke nordvestlige Storme. Men naar nu den højtærede Minister for offentlige Arbejder ogsaa i Egenskab af Finansminister mener at kunne gaa til to Moler og da ved Hanstholm og Vorupør, erkender jeg, at der derved er vundet en Del for Fiskerne, idet Molen ved Hanstholm kan lægges i fuldstændig nordlig Retning, og den ved Vorupør i nordvestlig, hvorved der gives Fiskerne Lejlighed til at søge forskellige Steder hen efter de forskellige Vindforhold. Jeg mener derfor, at Standpunktet til Molerne er utvivlsomt, og der har heller ikke rejst sig vægtige Stemmer derimod. Ganske vist mente det ærede 5te kongevalgte Medlem (Carstensen), at de muligvis ikke ville faa den Betydning, man haaber paa, men jeg anser det for en Pligt over for Vestkystens Fiskerbefolkning, at man hurtigst mulig tager fat paa Anlægget af saadanne Moler. Dette i Forbindelse med det bebudede Forslag paa Finansloven næste Aar om Anskaffelsen af en Vestkystdampner lig „Vestkysten“ anser jeg for at være af overordenlig stor Betydning, og jeg tror, at Fiskerbefolkningen paa den Strækning af Landet vil erkende, at der saa fra Statens Side er gjort alt rimeligt for at hjælpe dem.

Med Hensyn til Høfderne anser jeg dem for absolut nødvendige efter alt, hvad der er forudgaaet. Som bekendt er der anvendt meget betydelige Summer til disse Anlæg. Uheldigvis have ikke alle Høfder Syd for Thyborøn vist den Modstandskraft, som var ønskelig, men de sidste Anlæg, som udførtes for 5—6 Aar siden paa Nordkysten af Thyborøn, ligesom de seneste Anlæg nordefter, disse Høfder, som udgaa fra Mortensholm, have vist sig at være holdbare. Jeg tror, at Vandbygningsvæsenet nu endelig har løst den Opgave at finde en Konstruktion, som kan staa mod Havet. I alt Fald viste baade Høfderne paa Thyborøns Nordside som ogsaa de, der vare anlagte